

24 Gener de 1926

Val: 30 cèntims

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

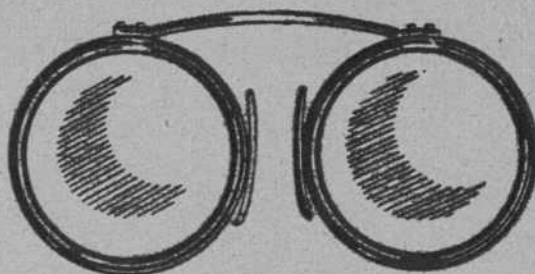
EL BANDERER

La típica figura sobressortint dels clàssics «Tres Tombs»

(Dibuix d'A. VIZUETE)

TURRÓ & VALLS

✕
Joieria
Plateria
Relotgeria

✕
Orfebreria
Perfumeria
Bisuteria

✕
OPTICA
✕

Marian Aguiló, 8 bis - BARCELONA - Telèfon S. M. 506

FOTOS-RADIUM

Especialitat en treballs fotogràfics d'art,
comercials, a l'oli, aquarel·la,
pastell, arcograf, etc.

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11

BARCELONA

POBLE NOU

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE MARIAN AGUILÓ, 124, BAIXOS - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre 1.50 ptes.
Ibèria, un any. 7.50 "
Estranger, un any. 12. "

Número solt: 30 cèntims

S'admet col·laboració en vers i prosa.—Dels treballs publicats són responsables llurs autors.—No es retornaran els originals, es publiquin o no.—Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIUMENGE DE CADA MES

HOMENATGES A RUSSINYOL

Dés en la lluminosa vila de Sitges, vora la randa inquieta de la mar i sota el cel immensament blau, hom coronava la testa blanca de Sant. Russinyol amb una escaient corona de llorer. L'homenatge tributat allavors en la vila del Cau Ferrat a aquest home simpàtic, té un bell epílec amb l'homenatge popular que avui li ret la democràcia catalana amb un humil però afectuós vermut.

Russinyol: Quantes evocacions porta aquest nom conegut ací i allà de la nostra terra! Perquè, evidentment, aquest gran home és a hores d'ara el més popular i un dels més estimats pel nostre poble.

Diríem que Russinyol ha estat una mena de pelegrí humorístic (amb barba blanca i tot), que ha escampat personalment la seva gràcia inesgotable pels quatre costats de Catalunya. I d'aquest viure la vida dels pobles catalans, li ha proporcionat, indubtablement, importants elements per dur a l'escena els personatges tant «nostres» de les seves comèdies i drames, pastats amb la sang i l'ànima i la idiosincràcia de Catalunya.

En l'homenatge d'aquest matí, en el qual assistiran, n'estem segurs, tots els estaments de tots els sectors de la nostra terra, hi veureu aquell senyor Esteve, (avui dia sortosament bastant reivindicat), i la senyora Tomasa i el Ramonet i tots els personatges que ha descrit Sant. Russinyol, i fins aquella «Mare» que amb les seves penes ha escaldat el voraviu de tantes parpelles; tots hi seran entorn de l'home infadigable.

Amb motiu del primer recent homenatge a aquest home del cabell esbullat i la barba dolçament nevada, s'han dit moltes i belles coses destriant la valor i el mèrit indiscutible de les seves múltiples obres pictòriques, literàries i arqueològiques que li han valgut de cinquanta anys ençà xardorosos èxits ací i a l'estranger. Per tant, tot ço que nosaltres pretenguéssim afegir, seria només que un pal·lid reflexe dels estudis i crítiques que s'han fet en diaris, revistes i fascicles parlant del pintor-poeta Sant. Russinyol.

POBLE NOU, que ha seguit fins el límit que li han imposat les circumstàncies, els moviments intel·lectuals de casa nostra, no ha volgut deixar passar per alt l'homenatge justíssim que avui fan els obrers a Russinyol, i adherint-se a aquesta manifestació del poble voldria, de tot cor, que durant molt anys encara, veiéssim en el cel de la nostra terra aquesta garba de núvol blanc dels cabells esbullats i la barba nevada del gloriós Sant. Russinyol.

Lectures

No podem anar al tram o a l'autòmbus, que no us sobti l'esguard una novel·la nova o una novel·la gentil, i sobretot una novel·la cinematogràfica en mans d'una donzella. Us arribeu a imaginar que aquesta literatura poca solta és indispensable a les dones d'ara.

Dirieu que les donzelles es deixen emportar pel nom llampant d'una novel·la eròtica. Com més ridícul el nom més èxit de venda. I el que escriu aquesta literatura corrossiva, sap tant el punt flac del sexe dèbil que moltes de vegades sols es capté de donar un títol força suggestiu a la seva obra, segur d'assolir un bon negoci i crear-se un nom.

Amaneix quatre frases romàntiques de mal gust, fa sortir un traïdor, un galan, una noia bonica i... ja està; ja té la novel·la. El traïdor, resulta que sempre vol seduir la noia i quan arriba al punt màxim —el punt màxim és quan la té abraçada i la besa a la força,—es presenta el galan, el «bo», com un àngel guardià, dóna una pallissa al «dolent» (com més forta la pallissa més èxit), la noia es casa amb el bo —el casament és indispensable i fa molt bonic i engresca les fadrines—i bona nit i bonhora, el novel·lista (?) ja té la feina llesta, el públic content i enganyat i... fins a la setmana vinent.

Al taller, a casa la «cosidora», fins al col·legi, onsevulla que aneu, sentireu sempre una noia que diu:—No has llegit *El corazón sangriento*? Ai filla! és més bonic.—L'al·ludida, a vegades, poques vegades, resulta que no ho ha llegit tot això del *corazón* etc. però n'ha comprada una altra que encara és millor: *Flor deshojada* que representa una bona xicota que no té pares i ve un dia que ensopega i cau i es fa mal; bé, no es fa mal... es fa artista de music-hall... Ací la noia continua l'argument i per acabar queden ambdues que es prestaran mútuament aquesta mena de coses delicioses de les novel·les pasucadambolistes.

Evidentment que hi han excepcions; són comptades, però, i entre aquestes poques, cal recordar les que no saben llegir.

Nosaltres no demanem pas que les noies d'avui dia llegeixin Aristòtil, Xenofont o Lòpez-Picó, però si que desitjariem verament que tinguessin sols una engruna més de bon gust amb les lectures, que es deixessin de tantes i tantes animalades que en diuen novel·letes que fan malbé la joventut d'avui i els hi emplen el cap de pardalets i moixigangues. Caldria que s'habituessin a llegir les obres que a l'ensens que diverteixen instrueixen; de primer, qui sap?, potser els costarà desempelegar-se de ço que llegeixen avui dia, però de mica en mica, per raó natural, sentiran lògicament preferència per les bones lectures i més endavant quan arribin a saber llegir exclusivament obres de bon gust, trobaran que la lectura és una de les coses més delicioses d'aquest món.

JORDI ROIG

Trist adéu a una nina...

Al més bon amic meu Agustí Beltran, molt coralment

Oh, si en sento de tristor
al llençà a l'espai eix cant!
El cor replè d'amargor
i mos ulls que van plorant...

Un adéu de melangia
que a l'emportar-se'l el vent
al cor teu jo bé voldria
que et digués el què el meu sent.

Adéu sigues, gaia nina,
que com rosa nacarina
un temps vares alegrar
a un cor que sempre t'enyora
i que sols gemega i plora
quan et torna a recordar.

LLORENÇ VALLESPI

AQUEST NÚMERO HA ESTAT VISAT
PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Una conversa amb el president del «Centre Moral»

Ens rep en el seu domicili particular. Una mitja rialla s'esllavissa sota el seu bigoti blanc: sap de què va i es disposa a complaure'ns, com així mateix a tots els qui s'interessen per la societat catòlica de la barriada.

El senyor Josep Gili és ben conegut entre nosaltres. Els nostres lectors han vist més d'una vegada el seu cap blanc, malgrat ésser aquest senyor jove encara, i els seus ulls vius i el seu gest decidit que acusen un home actiu.

—...?

—Fa dotze anys que visc al Poble Nou i en fa onze que sóc president del «Centre Moral». Quan vareig ésser-ne elegit per primera vegada, ni sabia on era aquesta societat, ni tan solament si existia. La meua entrada ocasionà escenes lamentables que val més passar per alt. Allavors el Centre tenia el seu estatge en el carrer de Pallars i no cal dir com el casal primitiu era insuficient per aplegar totes les activitats que jo somniava per a la única entitat catòlica de la barriada. Poc temps després de la meua elecció pel càrrec presidencial, vaig proposar el trasllat al local que avui dia tenim a la Rambla. Malgrat el meu interès i l'interès que mereixia el canvi de local, s'acordà, contra la meua voluntat, permanèixer en aquella cofurna del carrer de Pallars. Un any després s'efectuà definitivament el trasllat. Durant aquest any, jo, per tal de conservar el local de la Rambla, l'havia llogat, convençut de reeixir del meu bon propòsit, habilitant-lo per fer-hi cine, negoci que em preocupava molt poc.

—...?

—Si, d'allavors ençà, sempre en el clos de les juntes he trobat bons companys que m'han prestat valuosos serveis i han lluitat per fer créixer i enaltir el Centre. Un detall només per comprendre l'hegemonia que hi ha hagut tostemps en les cinquanta i tantes juntes que he vist passar al meu entorn: mai havem pres cap acord per votació, sempre tots a la una hem

sabut veure ço que convenia per fer puixant la vida del «Centre Moral».

—...?

—Comprendc el seu interès en venir-me a fer un reportatge. Li agraeixo infinitament, ja que res per mi més plaent que donar a conèixer els projectes i les obres que activament s'han emprès per donar al «Centre Moral» un casal propi com es mereix.

—...?

—El dia set de Desembre passat començaren oficialment les obres del nou edifici. Comprendent que una entitat catòlica té més obligacions que una altra classe d'entitat, no hem volgut ajornar més temps una obra que serà i deu ésser l'orgull de tots els bons catòlics del Poble Nou.

—...?

—L'avant-projecte és obra del conegut industrial senyor Andreu Oliva, desenrotllat pel pèrit Pau Monguió. Les obres són executades pel mestre de cases poblenoví Batlle i tots els treballs de fusteria pel senyor Boada, també de la nostra barriada.

—...?

—El local s'inaugurarà, si a Déu plau, per la vinent Festa Major o sia pel Setembre.

—...?

—Evidentment, l'escola és l'objectiu primordial que ens ha mogut a aixecar un estatge propietat del Centre. En aquest punt puc avançar-li moltes dades que no dubto interessaran a tots els poblenovins en general.

La nostra escola serà regida per seglars i serà graduada. Distribuïda en sis aules, des de la classe de pàrvuls fins una classe per adolescents, podrà aplegar còmodament 400 alumnes. Al fer la nostra escola hem tingut present dotar-la de les més avantatjoses condicions higièniques; sales espaloses, amples finestres a banda i banda, etc. En les classes diurnes hom ensenyarà comerç i idiomes, i en les classes nocturnes, especialment obertes pels obrers, es donarà a aquests les nocions

necessàries per a saber llegir i escriure, a més de les primeres regles d'aritmètica.

Tindrem alumnes gratuïts, els professors dels quals ignoraran les condicions d'aquests, si bé hi hauran uns quants socis protectors que es captindran de remunerar l'escola amb la quota que correspongui per cada alumne gratuït. Hem tingut compte de fer-ho així per tal que a la classe no hi hagi cap mena de distinció entre un i altre alumne.

EN JOSEP GILI
President del «Centre Moral»

Per tal de donar a la nostra escola el màxim de perfeccionament en l'ordre cultural, s'ha format *ad hoc* una comissió que resoldrà tot ço que es refereixi a l'organització de la mateixa.

Volem, a mesura de les nostres possibilitats, aixecar al Poble Nou una escola que sigui l'admiració dels poblenovins i de tots els qui visitin o s'interessin per la barriada.

—...?

—Hem tingut cura de donar una més ampla extensió al *hall* del teatre, a l'objecte de poguer-hi celebrar concerts i con-

ferències, actes que sols en poden gaudir la gent d'esperit selecte i als quals no hi concorre, avui encara, massa públic.

Una espaiosa sala del nou local serà destinada a la «Biblioteca Popular», a la qual donem el nom de popular, puix restarà oberta dues o tres hores al dia per a tothom qui vulgui venir a nodrir-se l'esperit amb l'aliment dels llibres. No és de dir com tractant-se d'una entitat catòlica, observarem una severa selecció en el seu contingut.

—...?

—La sala d'espectacles serà més espaiosa que l'actual, molt més ben distribuïda i, entre la platea i les dues galeries podrà estatjar mil cinc centes persones.

Volem decorar-la amb sobrietat però amb bon gust. En aquestes obres, generalment, s'ha de restringir el bon gust al límit de les possibilitats pecuniàries. No cal dir com ens fóra agradable disposar de quantitats suficients per donar el màxim d'esplendor i acondicionament a la nostra entitat catòlica.

Finalment, el meu més gran anhel fóra que, en acabar l'any que comencem, depasséssim amb escreix el número de socis (400) amb què conta el «Centre Moral» del Poble Nou. Veus ací l'obra que jo consideraria més positiva i valuosa per a la nostra ideologia!—

Moments després d'haver encaixat amb el senyor Josep Gili i de retorn a la nostra llar, pensem que tots els socis del Centre deuriem tributar un homenatge a aquest home que durant onze anys ocupa la presidència de llur entitat, en pac de la seva llarga i fructuosa obra de treball i abnegació alhora.

POLUS

Poblenoví: Faràs una bona obra al Poble Nou i als teus interessos, si ràpidament et subscrius en aquest periòdic.

L'art d'embellir la casa

He vist bastantes exposicions escolars. Pel nostre cas d'ara, es tracta solament de les exposicions de nenes i de damiselles.

Després de passar per enlaire tot aquell bé-de-Déu de robeta de sota, de bugada, on hi han puntes, lletres, brodats, calats i cintes, hi han altres labors dedicades al confort i embelliment de la llar. Es ací on jo m'he fixat de la insuficiència de moltes mestresses en fer executar poca-soltes que no van enlloc.

Heu vist aquella bombeta forrada de xarxa com si fos un dirigible? I aquell test fet de postals i cintes? I totes les variants de tapa-fruteres, gerros, copes, paperes de ganxet... una pila de coses absurdes que a la casa que hi ha una moceta enginyosa i diligent per fer coses d'aquestes, desseguida ompla les quatre parets com si fossin els ex-votos de la Mare de Déu de la Bonanova? Com és depriment veure aquelles coses penjades i escampades sense ordre ni concert! Tot és un cau de pols i aquestes poques coses han de posar-hi en tanta de discreció que a cop d'ull no s'hi notin.

No és estrany que, amb una cultura tan poc fonamentada, quan ja són mestresses de la llar, al cuidar la casa converteixin un interior en un encant de més o menys qualitat però sempre desentonant una cosa amb l'altra i anant de mica a mica fent noves adquisicions de mobles i de trastos de tots estils i sempre de la condició més suada que troben a la botiga.

Caldria una escola de cultura artística on la damisel·la hi fes, si més no, tres o quatre assaigs de l'art d'embellir la casa. En bona fe que és força urgent aquesta escola!

XÈSPIR

De tots els diaris:

«Els Tramvies de Barcelona, S. A., pregunen al públic que les reclamacions que per deficiència en el servei creguin oportú formular, ho facin directament a la Companyia, amb la qual cosa podran ésser ateses amb major rapidesa i seguretat.

»La Companyia dispensarà tota la seva atenció a les que es formulin, i les agrairà pel que puguin contribuir al millorament dels serveis».

Altres vegades ja hem parlat de l'estat detestable en el qual es troben bona part dels tramvies que presten servei al Poble Nou, Sant Martí, Badalona, etc., sense esmentar altres línies així mateix desgraciades.

De bell nou, tot aprofitant l'amable invit de la Companyia, denunciem, pel que respecte a la línia 41 i 42 especialment, que hi han molts cotxes els seients dels quals salten continuament, mancats de reforç; que hi han gran quantitat de vidres esquerdats per on es filtra la gelor hivernal; que sovint esclata el dispar del motor produint ensurts al conflat passatge; que els motors s'encenen de cop i volta en flamarades enormes; que el «trolley» fuig impesadament molt sovint, originant ruptures de cables amb perill de la vida pels viatgers; que la il·luminació dels cotxes funciona pessimament; que quan plou cal estendre el paraigües; que el material roman desballestat i en estat desastrós, de tan vell; que els cotxes no surten ni arriben a hores determinades; que quan fa un ruixadet s'han de retirar de la circulació dos o tres cotxes; que per fer el viatge del Poble Nou o Sant Martí a la Plaça d'Urquinaona, s'hi esmercen tres quarts d'hora, el mateix temps que anant a peu; que el servei de cinc cotxes és insuficient, sobretot a les hores d'entrada o sortida dels despatxos...

Creiem que la nostra denúncia, la qual pot ésser afirmada i refermada per tots els poblenovins sense excepció, mereixerà l'atenció que cal per part dels «Tramvies de Barcelona, S. A.».

Per tal que aquesta Companyia no alegui ignorància de la nostra denúncia, li trametem simultàniament dos retalls d'aquest solt.

L'home proposa... i En Foronda disposa.

RIMS DE L'HORA R E T A L L E T S

De l'últim temporal

Com tots els anys, el mar creix i es revolta
i aixampla els seus dominis sense frè.
Indòmit, el corcer blanc de crinera,
cap obstacle el detura ni el fa enrera
encar que esbufegant perdi l'alè.

Destrucció! El monstre apocalíptic
recorre freturós i adelerat
el lloc on ell amb crueltat domina,
i el veureu que, insadoll, encar rondina
maldant per augmentar la malvestat.

Després, quan ja lassat, el monstre atura
el seu corcer, encara escumejant,
un silenci imposant, de pau traïdora,
deixa sentir la víctima que implora
amb un panteig febrós, d'agonitzant.

I és allavors que es veuen les escenes
que cada volta em vist a bastament;
barraques aixafades, llot, misèria,
famílies que han quedat a la intempèrie
i tot per culpa d'un: l'Ajuntament.

Ell, sí, l'Ajuntament, massa magnànim,
—potser també qui sap si li convé—
que permet a la gent fer-hi una casa
on sempre del perill penja l'espasa
de ço que ara es lamenta ell el primer.

Molts dels que hi han allí hi viuen per vici
puix paguen tant o més que en lloc millor.
D'altres, és cert, per força hi fan estada
car la pobresa els hi ha clavat l'urpada
i viuen de la més trista faisó.

Doncs ara, aquest lament que arreu
[s'escolta
per sempre si és volgués es pot guarir:
l'Ajuntament podria fer casetes
que es pagués de lloguer poques pessetes.
(Mes no vora del mar, no; lluny d'allí!)

EL BIS-COMpte ARNAU

Llegim a *El Eco de la Alianza*:

«Puix no es pot negar que el gloriós
nom de «La Alianza» ressona per tota la
terra catalana en mig d'un càntic...»

L'autor segurament, amb això del *càntic*,
deu referir-se al celebrat couplet del
malaguanyat Joan Mistèrio:

«Com que el meu *novio*, que era el solista,
de L'Aliança del Poble Nou...»

El *Nuevo Mundo*, en ressenyar l'homenatge
tributat per Catalunya al gran pintor,
dramaturg, novel·lista i poeta, Santiago
Russinyol, aprofita l'ocasió per a tornar a
ressucitar allò del *dialecto catalán*.

Comprovem que els senyors del *Nuevo
Mundo* continuen essent uns ases!

En què s'assembla el president del «Club
Deportiu Júpiter» a un jardiner?

En què «planta-da» per aquí, «plantada»
per allà!

(L'autor va morir repentinament).

Ens diuen que l'Armengol, el xistosíssim
actor poblenoví, rep cartes anònimes amo-
roses.

Alguna nena-bien que deu volguer tenir
una «atracció» a casa, quan es casi!

Al cafè de l'Aliança (planta baixa), s'ha
instal·lat un enginyós aparell per jugar al
fútbol... amb les mans!

Aquest joc té l'avantatge que es pot jo-
gar sense àrbitre, que sinó... rieu-vos-en
de la «pluja de calderilla»! Els àrbitres
haurien d'anar acuirats, per por de les
bales!

La filla de l'escultor

(Acabament)

EREN ben colpidores aquelles paraules en boca d'un artista ponderat arreu. Jo esguardava Claudi Morgan, el qual havia restat en una absorció profundament interna, com si hagués parlat per a ell sol només i m'impressionà ensems que m'intrigà el perquè de les seves desventurances. No gosava, però, profanar el silenci que restava sospès entre nosaltres. Després, ell, continuà:

—Us han intrigat aquests mots? Verament és tal com he dit: em manca tot. No és pas artísticament que em manca tot; compreneu, tinc ben poca cosa en aquest ordre, però estic bastant satisfet del que tinc. És en l'ordre moral que em manca tot. Heu de saber que la meua glòria, permeteu-me dir-ho així, és ben minsa al costat de la meua dolor.—

Claudi Morgan deturà la seva passa uns instants i m'esguardà fixament; gosaria dir que en el seu esguard hi havia el vel esclarit d'una llàgrima. Jo no deia un mot; em trobava desorientat i en el meu fons sentia un enorme interès per conèixer els flagells que atuien aquell home.

Un banc, arredossat sota uns arbres tofuts, cara ponent on la tarda agonitzava desangrant-se lluminosament, ens invità a reposar un poc i a la conversa íntima. Ens hi assegüem. Preveia que Morgan —l'eminent escultor Morgan,— anava a narrar-me una part de la seva vida. Restàrem ambdós un moment abstrerts per la magna esplendor del paisatge. Ell començà:

—Vós deveu tenir vint anys. Doncs bé, a la vostra edat, jo sentia com tots els que han conreat i conreen un art, un viu desig per assolir un nom, per treballar, (el treball és aleshores una aferrissada i ben poc retribuïda lluita), per la glòria del demà, que si arriba, tarda sempre massa a arribar. Tots aquests neguits ja els coneixeu i no cal que us en parli. A la meua febrosa tasca de jove aprenent-artista, s'hi agermanava un dolç somni, un somni que no acostumen a tenir els artistes joves per moltes raons que no us exposaré per no cansar-vos. Aquest somni era; crear una llar. Us fa somriure? Ho comprenc perfec-

tament. Sigui com sigui mai no vareig saber-me habitar a la *bohèmia*, que en els meus temps venia a ésser com una mena de qualitat indispensable per un artista. La intimitat d'una llar em corpenia. Puc ben dir que el meu treball no es limitava a seguir la sendera de la glòria, sinó que seguia també la que condueix a la llar i, ambdues eren unes pseudo-paral·leles que convergien al lluny.

Enamorat vareig casar-me. Hom començava a recompensar els meus anhels. Les meves obres mereixien la benevolença del públic i de la crítica. En poc temps la meua situació, fins allavors enutjosa, millorà considerablement. Els meus dos somnis s'acomplien. A partir d'aquell temps, gairebé tot el meu interès es concentrava en el clos de la meua llar. La meua esposa lliurà tres infants com tres clavells.

Diríeu que la meua joia havia d'ésser completa i, vertaderament, ho era. M'hi trobava tan content voltat de la muller i la xicalla que l'home més sortós no em feia enveja.

Però heus ací la meua dolor. En el breu període d'un any, dos dels meus infants, els més granats, moriren. Una inexorable malaltia cardíaca heretada de llur mare, els llevà del meu entorn. La meua pena fou immensa i més immensa encara quan la meua esposa punyida pel mateix mal, precipitat per la pèrdua dels nostres dos plançons, em jaquia poc temps després. Jo no sabia aconsolar-me després de tanta dissort ni puc aconsolar-me'n encara, perquè heu de saber que la única filla que ha restat vora meu, també sofreix d'aquesta greu malura. Aparentment diríeu que la seva salut és immillorable: riu i canta, més el seu cor és feble, tan feble que contínuament la menaça el risc de morir. No arribareu a comprendre les meves incessants inquietuds a l'esguardar la meua filla i saber el mal que la colpeix. Si me'n allunyo un instant, com un pesombre, em furga a tothora el mateix pensament.—Què deu fer ara?—I sempre igual i cada dia multiplicant-se amb escreix la meua inquietud. La meua vida va tan lligada amb la seva que, un gest d'ella, una petita indecisió en els seus ulls, una infantina queixa per qualsevulla futesa m'omple d'esglai. I aquest viure no és viure. Sóc tot jo un cor immens en el qual l'atzar m'hi clavava una espina llatzerant-me. Ja veieu com ha

finint la il·lusió de la meua joventut. L'esfondrament de la meua llar ha esfondrat la meua vocació artística. No produeixo res. Em trobo constantment desanimat. Si pretenc començar alguna cosa, sempre ve a agullonar-me la visió de la meua filla; escultura viva que sento bategar dolorosament per més que canti i rigui...

Compreneu els meus mots? La meua glòria és ben minsa al costat de la meua dolor...—

...Ja era nit. Més tard vareig conèixer la filla de Claudi Morgan. Teresa era una noia de disset anys, esvelta, graciosa, riallera, gentilment bellíssima.

Recordo que el seu pare quan me la presentà, tenia la veu trèmula i que jo al sentir dins la meua mà la blancícia de la destra d'aquella donzella encisera, sortosament l'ombra capvespral cuita de dissimular per mi, vareig sentir-me els ulls emboirats per dues llàgrimes i una emoció tan intensa que no oblidaré mai més.

XAVIER BENGUEREL

El temporal del dia 13

TOTHOM sap, per haver-ho llegit a la premsa diària, si més no per haver-ho pogut comprovar, els estralls i les malvestats que el temporal dels dies 13 i 14 d'aquest mes, feren a les conegudes barriades de Pequín, Mar Bella, Somorrostro i Bogatell.

Cada vegada—massa sovint per cert,—que es desferma un temporal, els més perjudicats són els humils habitants que la necessitat de la vida ha llençat a viure a les platges en imprevitzades vivendes in-

consistents i primitives, com si aquests éssers fossin el rebuig dels humans.

Ara, de bell nou, tornarà a plantejar-se l'etern problema de la construcció de barraques i de l'extracció de sorres. Tot, com sempre, es resoldrà favorablement... fins el pròxim temporal, que tornaran els laments i les imprecacions.

La barriada de Pequín, especialment, és la qui ha sofert més cruament la fúria dels elements. Centenars de barraques han desaparegut totalment i altres han romàs esbocinades i desballestades per complet. Multitud de famílies han quedat a la darre-ra paraula de la misèria, puix que la infecte i dèbil barraca que posseïen els era la única riquesa.

Els «Banys Mar Bella» del Poble Nou, també han rebut seriosos desperfectes a causa del temporal.

L'encreuament dels carrers de Marian Aguiló i Juncar quedaren inundats durant bastants dies. Una creu d'aigua de trenta metres per banda, a un nivell de mig pam damunt de les vores, feia aquell lloc completament intransitable, tot deixant bloquejades i mancades de tota comunicació, munió de botigues i comerços.

Altres carrers del nostre districte sufrien inundacions semblants.

Moltes han estat les cases que, per la seva condició baixa, també han sofert inundacions. A una botiga del carrer de Marian Aguiló tingué que comparèixer la bomba municipal, no poguent fer res de profit per trobar-se obstruïdes les clava-gueres i per estar l'aigua al mateix nivell del mar.

L'experiència, la crua i cruel experiència d'ara, creiem que hauria d'estimular l'Ajuntament fent-hi preveure aquests casos lamentables d'abandó i d'incúria.

COMPRESSORS D'AIRE
BOMBES DE BUIT · Sistema "Planche" patentat
Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants
FILL d'E. BRUGUERA
CARRER RIERETA, 28 TELÈFON A 3772

Del clavell vermell que em donares

Aquesta nit m'he adormit
amb ton clavell sobre el pit;
i pensant que a tu hi tenia
del clavell en la frescor,
ne sé què he sentit al cor
si alegrois o melangia
i meitat joia i turment
pres d'un somni vagament
copsant del meu cor els glavis:
que et besava he somniat
i al despertar-me he trobat
el clavell a frec de llavis.

EDUARD RIPOLL I SEGARRA

L'adversari de la nostra ideologia

UNA entitat, un poble, un aplec d'ideari
que no tinguin adversari, s'adormen massa en els braços de la confiança; el geni i la vigorositat resten amansits, la força de progressió ni té esma d'eixir al combat puix no és necessària, perquè la línia del camí és tan recta i planera que l'espiritualitat passa rutinàriament i fosca.

El pèlag de la quietud i de la pau, mereix el qualificatiu de terreny diví, doncs cal fer pensar que l'èxtasi sols existeix molt lluny de nosaltres.

Els humans que vivim fora del punt d'equilibri anímic major, no podem pas haver una moral consonància i tenim, és clar, els nostres defectes, les nostres habituds i les nostres passions; un xic d'amor egoista, una mica de desprecí, en fi, el contrast i el mirall de totes les coses.

Per raó natural tindrem, doncs, l'enemic dels nostres pensaments, de la nostra fe i de la nostra religió.

Aquest contrari ens parlarà irònic o bé irat, despectiu o amenaçador, moderat o groller, tant li val; per nosaltres ens és un home útil.

Sòcrates i Critòbul convingueren—diu Xenofont—en què solament tenia valor allò que fos útil; mirem, doncs, la vàlua del nostre enemic.

Les seves burxades contra la raó positiva (?), aviven el foc, les flames del qual llengotegen dins la nostra ànima, incitant-

la encara més a la tossuderia, a la convicció i a l'arrelament de la idea, deixondint-la de la seva relativa ignorància, a enamorar-la conscientment del seu ídol i a fer per aquest una tasca profitosa i bella.

El nostre adversari destil·la purament la nostra força, bo i tractant de desvirtuar-la, i mantes voltes les seves objeccions ens allunyen l'etern inconscient aquell que destorba quasi sempre amb llur neutralitat ignorant.

L'home contrari fa la servitud, demés, de criticaire, i heus ací que de la seva crítica surt l'obra nostra; aquesta, però, és totalment oposada del dir d'ell. Aquesta obra recolzada ardidament en la tesi contrària del crític, posseeix una valor insospitada, ferma, bella i honorable; de vegades és tant eloqüent, que l'enemic para mig confús i emmudeix una mica, silenci el qual és el millor premi a la nostra conquesta.

Hem vist doncs que la utilitat i la vàlua del nostre adversari són donades per nosaltres, a canvi d'una realitat ideològica dins d'una entitat, d'un poble o d'una germanor, la vida de la qual posseïm, a cada burxada, més profundament.

L'adversari de la nostra ideologia, decididament, ens és un home útil.

JOAN B. CASAJOANA

Migdia

Es l'hora migdia...
Tot dorm calmosament...
La calda és abrasanta;
sols s'ou de tant en tant
de l'ocellada el cant...
Oh, esquella ressonanta!

La noia dels rulls d'or
ofrena als segadors
un càntir d'aigua fresca;
és la dea dels camps
i els vol com a germans
companys de sa infantesa.

En son viure els ha vist
tot just quan són petits
i creixen i s'escampen.
I els ha esguardat després
blincar-se al feixuc pes
d'espigues rossejantes.

ROSELLA CATALANA

ESPORT I TEATRE

Del Campionat

EL «C. D. Júpiter» va conservant el primer lloc en el campionat del seu grup. De totes maneres, cal que els jugadors no s'adormin damunt de les victòries conquerides i que tinguin present que sols avancen d'un sol punt al «Badalona». Una confiança massa excessiva pot portar una derrota i, per consegüent, la pèrdua llastimosa del títol de Campió. Ara més que mai és quan cal treure l'empenta per assolir una victòria esclatant i definitiva.

El «F. C. Poble Nou», en el Campionat del Centre, lluita per obtenir un bon lloc. Tant-de-bó que es vegin premiats els seus esforços.

Avui jugaran el seu partit de Campionat Grup A, el «F. C. Barcelona» i el «R. C. D. Espanyol». Tant-de-bó perdi el darrer!

Partits a celebrar el «C. D. Júpiter»

Dia 24.—Contra la U. E. Sant Andreu.
» 31.— » el Badalona.
» 2.— » el F. C. Barcelona.
» 7.— » el Lleida

Els tres primers encontres al camp del «C. D. Júpiter» i el darrer al camp del club contrari.

JOB

Esdeveniment escènic

PEL dimecres dia 27 del present, a la nit, a càrrec d'elements novells i molt coneguts a la barriada i dedicada a la Germandat de Carreters de Sant Antoni Abat «La Nova», tindrà lloc a la societat L'Aliança una vetllada teatral, en la qual es representaran tres obres líriques, entre les quals figura la bonica comèdia «Ki-ki-ri-ki».

El paper d'Emperador d'aquesta obra, ha estat confiat al còmic i contorsionant Vicens Armengol. Els altres actors són tots, com hem dit, molt coneguts a la barriada, joves distingidíssims però que mai no han fet comèdia. Una veritable sorpresa.

En les cobles que es canten en l'esmentada obra, n'hi han algunes d'al·lusives al Poble Nou i a L'Aliança.

També el conegut tenor Pau Manyé cantarà, en deferència als organitzadors i en obsequi al públic, algunes cançonetes del seu repertori, entre les quals figurarà la tan celebrada i exquisida cançó titulada «Pel teu amor» (Rosó).

Hom assegura un franc èxit d'entrada.

Els Pastorets

ENGUANY, com antany, s'han donat al «Centre Moral» quatre o cinc representacions del drama bíblic «L'estel de Nazaret».

No cal ací esmentar els noms dels qui han excel·lit en fer reeixir aquesta obra propícia a l'ambient de Nadal.

Tothom sense distinció de cap mena, àdhuc el pastoret més insignificant, ha donat vida i color a aquesta obra simpàtica i sentimental.

La presentació acurada com d'habitud i... fins al proper Nadal, si Déu vol.

TAGORE

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

LICORS
XACOLATES
PASTES
SANDWICHES
RESSOPONS

Diumenges: Sessió Vermouth
JAZZ-BAND «GATZ-HARA»

CARNET DE NOVES

Preguem a tots els nostres volguts subscriptors que en cas d'observar alguna deficiència en el repartiment d'aquest periòdic, se serveixin adreçar les reclamacions per escrit i a nom de l'Administració.

El nostre interviu del número passat, el conegut tenor Pau Manyé, començant la seva *tournee* per Catalunya, actuarà el dia 14 de Febrer pròxim a Vilafranca del Penedès, amb l'òpera «Tosca». Per després de l'esmentada data, té avantatjoses contractes a Tarragona i Reus.

El molt probable que, abans d'emprendre el seu anunciament viatge a Itàlia, el vegem de nou a la societat «L'Aliança», amb «La Bohème».

DOLORS LLOBET GODÓ :: MERCERIA
Gèneros d'última novetat :: Wad-Ras, 236

El nostre amic i col·laborador, el jove poeta avantgardista Sebastià Sánchez-Juan, té en preparació el segon llibre de poemes «Constel·lacions».

Calendaris rebuts en aquesta Redacció:

Joan Rebull, olis i sabons; A. Pella & Co, joieria; La Papallona, de Josep Aulet, ultramarins i queviures; Roig i Sans, cafès.

TRASPORTS - ACARREIGS

Servei ràpid de repartiment :: Miquel Clivellè
Carrer Lope de Vega (enfrent al camp del Club
Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

El temporal desfermat el dia 13 del present mes, causà importants desperfectes als «Banys Mar Bella», propietat del conegut poblenoví senyor Joan Serra i Sulé.

Lamentem sincerament el contratemps sofert i celebrariem que l'arranjament del nostre establiment nàutic fos de fàcil realització.

La setmana passada va passar a millor vida el pare polític del nostre volgut col·laborador i subscriptor senyor Ramon Morros, de Badalona.

Acompanyem a l'amic amb la pena que l'affligeix per la pèrdua de l'ésser estimat.

CAFÉ ALIANÇA (Wad-Ras)

Cada diumenge i dies festius d'onze a una, vermouth musical Tzigans «Gatz-Hara»

Hom assegura que molt pròximament el conegut Campió del joc de billar senyor Ribas, donarà una exhibició al «Centre Moral» de la nostra barriada.

Ultimament han contret estat matrimonial els nostres subscriptors i volguts amics Joaquim Basté i Josep Sánchez.

Que una eterna lluna de mel porti la felicitat dels amics en llur nou estat.

D'«Un Subscriptor» hem rebut la quantitat de 50 pessetes, les quals hem repartit, en parts iguals, entre cinc famílies del barri de Pequín damnificades pels darrers temporals.

Petites comptabilitats :: Copies a màquina
Marian Aguiló, 65, 4.ª, 2.^a

El dia 18 d'aquest mes traspassà l'esposa del nostre volgut subscriptor Miquel Sánchez.
A. C. S. i rebí l'amic el nostre pèsam.

Havent estat repatriat el Regiment de Badajoz, hem tingut el goig d'estrenyar la mà de volguts companys nostres poblenovins, després d'haver fet les sagnoses campanyes del siti d'Aldir.

Entre aquests ha arribat el nostre distingit amic Lluís Benguerel, el germà del nostre company de redacció Xavier.

XAMPANY LINCOLN

Caves en Sant Sadurn de Noia

Hom diu que el conegut poblenoví Joan Parés, l'aficionat baríton, està en tractes per a l'adquisició de l'establiment del Passeig del Triomf «Granja del Triomf», lloc on té l'estatge social el «Club Deportivo Júpiter».

Trametem el nostre més sentit condol als desconhortats germans Francesc i Núria Vilà, per la pèrdua de llur avi. A. C. S.

En la reunió general celebrada el 13 del passat Desembre pel «Grup Escaquista» de l'A. E. Júpiter, fou elegit el següent Consell Directiu:

Joan Capdevila, president; Josep Gimeno, secretari; Isidre Jover, tresorer; Enric Coca i Amali Sastre, vocals.

TINTORERIA D'A. SASTRE

Dols en dotze hores-Especialitat en els encàrrecs
Passeig del Triomf, 58

S'ha fixat la data per la reunió general ordinària que es té de celebrar aquest mes a la societat L'Aliança, la qual serà el diumenge dia 31, al matí.

L'hora del sol va bé a tothom.

El proper número d'aquest periòdic sortirà el diumenge dia 7 de Febrer pròxim.

El nostre amic i subscriptor Josep M. Morlà, passa una temporada a Geldo (València), on el retenen els treballs del muntatge d'una fàbrica de tintoreria.

Desitgem a l'amic que l'estada lluny de Barcelona li sigui força feliç.

RAMON VALLS :- Escuder, 17, 2.º Barcelona
Tinta Adler (alemanya) :- Representant exclusiu

El dia 27 del passat Desembre i en el local del «Cine Ideal», se celebrà un concert a càrrec del valuós Orfeó Gracienc i a profit de la Biblioteca Popular del Poble Nou instal·lada a l'A. E. Júpiter, el qual es veié molt concorregut de selecte públic que tributà grans ovacions als coristes i al seu director senyor Balcells.

Hom diu que a la pròxima Primavera es donarà un altre concert matinal semblant. Fòra molt bonic.

El dia 2 del pròxim mes de Febrer, diada de la Candelera, tindran lloc a Sant Sadurn de Noya les noces de la senyoreta Angela Mata, filla del conegut propietari del xampany «Lincoln», senyor Salvador Mata, amb el nostre amic i entusiasta subscriptor d'aquest periòdic Joan Cunill i Sarsanedas.

Desitgem que en la nova llar trobin ambdós les benaurances que es mereixen.

Jove català portaria correspondència casa comercial del Poble Nou, de 6 a 8 del vespre

Escriure POBLE NOU, n.º 1467

Ha sortit la novel·la, per a xics i grans, «Genoveva de Brabant», del notable escriptor Schmid, nostrada pel nostre literat Joaquim Ruyra i il·luminada amb multitud de dibuixos de Joan d'Ivori. Biblioteca «Violet», preu 3 ptes.

A la tarda del dia 20 d'aquest mes, s'efectua l'enterrament del pare del nostre volgut subscriptor Pau Català.

Rebi el seu fill i tots els seus familiars, el nostre condol.

MAQUINA D'ESCRIBRE PER VENDRE (Underwood)

Raó: Marian Aguiló, 124, baixos

En reunió general—la qual, sigui dit de pas, fou un xic tumultuosa,—celebrada el matí del dia 17 del present, s'elegí el següent Consell de Govern per a regir l'«A. E. Júpiter»: Agustí Mateu, president; Martí Sabatés, vis-president; Bonaventura Gros, secretari; Gregori Galceran, vis-secretari; Rafel Valls, tresorer; Cebrià Tarrats, comptador; Isidre Surrallés, bibliotecari; Lluís Flotats i Jacint Comallonga, vocals.

CARTELL POBLENÓV D'ACTES I FESTES

Societat L'«Aliança»

Diumenge, dia 24.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

Dimecres, dia 27.—Nit, funció lírica teatral, amb cooperació del tenor Pau Manyé.

Dissabte, 30.—Nit, primer ball de disfressa.

Diumenge, dia 31.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

Dissabte, dia 6.—Nit, segon ball de disfressa.

Centre Moral

Diumenge, dia 24.—Tarda, funció teatral: «Lo Bordet» i «Els Tres Tombs».

Diumenge dia 31.—Tarda, Sardanes. Coblà «Emporium».

Diumenge, dia 7.—Tarda, Conferència sobre «El Temple de la Sagrada Família».

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenges dies 24, 31 i 7 de Febrer.—Tarda i nit, Grans balls per la Penya «Sternhut».

Centre Republicà Democràtic Federalista

Diumenge, dia 24.—Nit, Gran Funció Teatral.

Cooperativa «Pau i Justícia»

Dissabte, dia 23.—Nit, Gran ball de disfressa.

Diumenge, dia 24.—Nit, Lluït ball pel Quintet «Sellés».

Diumenge, dia 31.—Nit, Luxós ball pel Quintet «Mora».

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge, dia 24.—Matí, Visita als pessebres del Poble Nou i a la tarda als de Gràcia i Sarrià.

Diumenge, dia 31.—Excursió Infantil a Montcada, Sant Geroni i Sant Adrià.

Diumenge, dia 31.—Excursió al Castell de Burriac, per Vilassar, Cabrera, Burriac, Argenton i Mataró.

Dimarts, dia 2.—Tarda, concert i audició de sardanes pel trio Bernet.

**Pròxima obertura de la
Gran Empresa de Pompes Fúnebres**

LA SOLEDAD

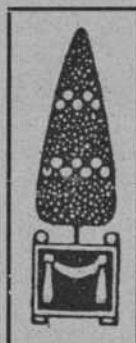
Torrents i C.^a, Sta L.^{da}

SERVEI PERMANENT

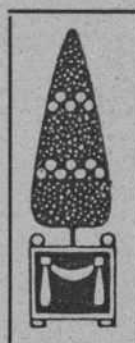
Central: Salmeron, 46 - Telèfon G. 454

Tallers i Garatge: Consell de Cent, 450-Telèfon S. P. 2117

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon S. M. 823
Pere IV, 282	-	S. M. 637
Hospital, 97	-	A. 5256
Vifred, 4	-	A. 3420
Travessera, 133	-	G. 454
Urgell, 78	-	A. 4930
Torres, 5	-	Gràcia

Trasllats de restos a províncies i a l'estranger
Embalsamaments :-: :-: Arques de gran luxe

BODEGUES

Salvador Moya

== S. A. ==

Avinguda Icària, núms. 177 i 179

BARCELONA

Criadors de Vins de totes menes

ESPECIALITATS:

Vermouth Moya / Vi Quinat

Ranci per a malalts i convalescents

Espumosos